

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **International Auctions, a.s.**, IČ 50621912
sídlem Ružová dolina 8, Bratislava – městská část Ružinov

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2020, č. j. 20909/20/5300-21444-712941

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce (dříve obchodním jménem PROKONZULTA International Auction) se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o zamítnutí žalobcových odvolání proti rozhodnutím Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 17. 10. 2019, č. j. 4364896/19/3001-51525-712438,

4364936/19/3001-51525-712438, 4364961/19/3001-51525-712438, 4364991/19/3001-51525-712438, 4365013/19/3001-51525-712438, 4365051/19/3001-51525-712438, jimiž správce daně zamítl jako opožděná odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům ze dne 28. 5. 2019 ve věci doměření daně z přidané hodnoty žalobci za zdaňovací období měsíců červenec 2013 až prosinec 2013 (dále jen „dodatečné platební výměry“), za současného zastavení předmětných odvolacích řízení.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce má za to, že výše uvedená rozhodnutí daňových orgánů trpí zásadními vadami a jsou nezákonná, daňové orgány nezjistily řádně skutkový stav, dopustily se nesprávného právního posouzení a rozhodly v rozporu s právní úpravou i ustálenou správní praxí.
3. Podle § 40 písm. a) zákona 280/2009, daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) měl správce daně povinnost doručit dodatečné platební výměry žalobci do vlastních rukou. Nad tuto úpravu zákon č. 99/1963 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v §50a ve spojení s § 46b a § 21 stanoví, že za právnickou osobu jsou oprávněny přijímat písemnosti členové statutárního orgánu, její pověřeni zaměstnanci, vedoucí odštěpných závodů, prokuristé nebo jiné osoby, které k tomu byly právnickou osobou zmocněny nebo u nichž je to vzhledem k jejich pracovnímu nebo jinému obdobnému vztahu k adresátovi obvyklé (pozn. soudu: jedná se o chybu v psaní; žalobce měl na mysli občanský soudní řád, jak vyplývá z kontextu žalobcovy argumentace). S odkazem na náleží Ústavního soudu ze dne 24. 2.2000, sp. zn. IV. ÚS 591/99, žalobce uvádí, že při doručování písemnosti do vlastních rukou je třeba mít takové doručení za bezpečně prokázané. Podle žalobce judikatura Nejvyššího správního soudu potvrzuje, že při doručování do vlastních rukou právnické osobě nemusí být zásilka nutně převzata statutárním orgánem právnické osoby, ale může být převzata také pověřeným pracovníkem, nicméně ten musí přijetí zásilky potvrdit uvedením svého příjmení, podpisem a běžně rovněž razítkem právnické osoby. K tomu žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 17. 7. 2009, č. j. 7 Afs 40/2009-78.
4. Žalobce je přesvědčen, že dodatečné platební výměry mu nebyly dne 31. 5. 2019 řádně doručeny do vlastních rukou. Příslušnou poštovní zásilku nepřevzal statutární orgán žalobce ani žádná jiná osoba, která by k tomu byla pověřená. Dodejky žalobce nepovažuje za dostatečný důkaz o doručení dodatečných platebních výměrů, jelikož z nich není zřejmé, kdo měl zásilky přebírat ani z čeho vyplývalo jeho pověření k přebírání pošty adresované do vlastních rukou žalobce. Na dodejkách je skutečně uvedeno v kolonce „datum a podpis“ 31. 5. 2019 doplněné o nečitelnou parafu a razítko s nápisem „splnomocnenec“. V předmětné dodejce je rovněž uvedeno, že by do ní měl být vyplněn „přepis jména adresáta tiskacím písmem“ Tento přepis však v kolonce chybí. Dodatečné platební výměry tedy zřejmě nebyly předány oprávněné osobě a nelze je považovat za doručené dnem 31. 5. 2019. Vydání písemnosti označené „do vlastních rukou“ neoprávněné osobě není zákonné a platí, že v tomto případě písemnost nebyla řádně doručena. Stejný názor vedle již zmíněné judikatury zastává rovněž odborná literatura.
5. Žalobce dále poukazuje na nesystematický postup správce daně, který na jednu stranu tvrdí, že dne 31. 5. 2019 doručil dodatečné platební výměry žalobci prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, nicméně dne 3. 6. 2019 doručil tyto výměry žalobci do datové schránky.
6. Podle žalobce zde nebyl legitimní důvod, aby jeho odvolání proti dodatečným platebním výměrům měla být zamítnuta jako opožděná a tato měla být věcně projednána.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout, jelikož vznesené námitky považuje za nedůvodné. Odkazuje na napadené rozhodnutí a argumentuje ke každému žalobnímu bodu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
9. Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu správního spisu vplynuly následující podstatné skutečnosti.
11. Žalovaný doručoval dodatečné platební výměry žalobci třemi doporučenými zásilkami s mezinárodními dodejkami prostřednictvím České pošty, s.p. na adresu jeho sídla Růžova dolina 8, 821 09 Bratislava, přičemž dle dodejek k jejich doručení došlo 31. 5. 2019. Současně žalovaný doručoval dodatečné platební výměry do datové schránky Mgr. T. Š., advokáta. Datová zpráva byla dodána dne 28. 5. 2019 a doručena dne 7. 6. 2019, kdy uplynula lhůta 10 dnů od dodání do datové schránky, aniž by se oprávněná osoba přihlásila do své schránky.
12. Na základě plné moci ze dne 22. 5. 2019 byl Mgr. T. Š. zmocněn, aby zastupoval žalobce *„při projednání zprávy o daňové kontrole daně z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2013 až prosinec 2013, které se bude konat dle ustanovení § 88 odst. 4 daňového řádu v rámci řízení vedeného správcem daně – Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I mimo jiné pod č.j. 2166445/19/6001-60564-712062, a to dne 23. 5. 2019 od 13:00 hod. Zmocněnec je rovněž zmocněn ke všem úkonům a jednáním, které s projednáním zprávy o daňové kontrole dle příslušných ustanovení daňového řádu souvisí.“*
13. Odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům bylo u správce daně osobně podáno dne 3. 7. 2019.
14. V nyní projednávané věci je předmětem sporu otázka včasnosti odvolání žalobce podaného dne 3. 7. 2019 proti dodatečným platebním výměrům, resp. otázka řádného doručení dodatečných platebních výměrů.
15. Poukaz žalobce na úpravu doručování v občanském soudním řádu není na místě, neboť na danou věc nedopadá. Pro nyní souzenou věc je relevantní komplexní právní úprava institutu doručování v daňovém řízení obsažená v ustanovení § 39 a násl. zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Občanský soudní řád se proto v dané věci neužije.
16. V případě doručování prostřednictvím zásilky se podle § 45 odst. 1 daňového řádu *právnícké osobě doručuje na adresu jejího sídla.*

17. Podle § 45 odst. 3 daňového řádu *je-li adresátem právnická osoba, je oprávněna písemnost převzít osoba oprávněná jednat jménem této právnické osoby. Písemnost, která není určena do vlastních rukou, se může doručit kterémukoliv zaměstnanci právnické osoby nebo jiné vhodné fyzické osobě, která se v místě doručení nebo jeho blízkém okolí zdržuje, pokud souhlasí s tím, že odevzdá písemnost adresátovi.*
18. Podle § 47 odst. 1 daňového řádu *písemnost, která se doručuje do vlastních rukou nebo jejíž převzetí má být potvrzeno adresátem, je doručena okamžikem převzetí zásilky, která obsahuje doručovanou písemnost, adresátem nebo jinou osobou oprávněnou k převzetí písemnosti podle zákona.*
19. Podle § 51 odst. 1 daňového řádu *doručení písemností, které se doručují do vlastních rukou nebo jejichž převzetí má být potvrzeno adresátem, potvrdí doručující řádně vyplněnou doručenkou, která je veřejnou listinou.*
20. Podle § 51 odst. 2 písm. h) daňového řádu *doručenka obsahuje podle zvoleného způsobu doručování a podle okolností, které nastaly při doručování jméno a podpis osoby, která písemnost převzala, nebo jméno osoby, která převzetí písemnosti odepřela; jde-li o osobu odlišnou od adresáta, uvede se její vztah k adresátovi, a v případě doručování do vlastních rukou se uvede i způsob doložení oprávnění k převzetí písemnosti za adresáta.*
21. Podle § 51 odst. 3 daňového řádu *dojde-li ke ztrátě, zničení nebo poškození doručenky nebo není-li řádně vyplněna, lze doručení prokázat jiným způsobem, například tím, že je z postupu adresáta písemnosti zjevné, že mu bylo doručeno.*
22. Podle § 109 odst. 4 daňového řádu *odvolání lze podat do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje, a to i před doručením tohoto rozhodnutí.*
23. Daňové orgány ve svém závěru o okamžiku doručení (oznámení) dodatečných platebních výměrů vyšly z „růžových“ mezinárodních dodejek (CN 07) uložených ve správním spise. Ty jsou označeny čísly jednacími dodatečných platebních výměrů, jako příjemce zásilek je označen žalobce a v kolonce „Přepis jména adresáta tiskacím písmem“ je uvedeno datum 31. 5. 2019 a nečitelný podpis osoby, která zásilky převzala. Vedle tohoto podpisu je otisk razítka „SPLNOMOCNENEC“. Na základě těchto dodejek měly daňové orgány dodatečné platební výměry za řádně doručené (oznámené) dnem 31. 5. 2019, v důsledku čehož hodnotily odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům podaná až dne 3. 7. 2019 jako opožděná.
24. Naproti tomu žalobce namítá, že mu dodatečné platební výměry doručeny nebyly, neboť poštovní zásilky s dodatečnými platebními výměry byly vydány neoprávněné osobě, resp. z dodejek není zřejmé, kdo měl zásilky přebírat ani z čeho vyplývalo jeho pověření k přebírání pošty adresované do vlastních rukou žalobce. Ostatní na doručence uvedené údaje žalobce nezpochybnil.
25. Je pravdou, že dodejka obsahuje žalobcem namítaný nedostatek – nečitelný podpis na dodejce bez uvedení jména a příjmení osoby, která písemnost převzala. Dodejka tak nemá zákonné náležitosti vyžadované § 51 odst. 2 písm. h) daňového řádu a není tedy veřejnou listinou, u níž platí presumpce správnosti a pravdivosti skutečností, jež má dokládat; v daném případě doručení dodatečných platebních výměrů žalobci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2018, č. j. 8 Afs 105/2016 – 7).
26. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005 – 82, uvedl, že i v případě, že doručenka nemá náležitosti veřejné listiny, *„má i tak důkazní váhu, ovšem k*

tomu, aby stěžovatel (pozn. správní orgán) důkazní břemeno neunesl, postačí, že žalobce údaje v doručence zpochybní (znevěrohodní) předestřením jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality, tj. nemusí nezbytně – na rozdíl od varianty, kdy je doručenka veřejnou listinou – prokázat opak toho, co plyne z doručení.“

27. Krajský soud již na tomto místě předesílá, že žalobci se v nyní řešeném případě nepodařilo zpochybnit údaje obsažené na dodejkách předestřením jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality pro to, aby daňovým orgánům a následně i soudu skutečně mohly objektivně vzniknout pochybnosti, že žalobci nebyly dodatečné platební výměry doručeny. Nepostačuje pouhé zcela obecné konstatování žalobce, že „nějaká“ neoprávněná osoba za něj přebírala poštovní zásilky a jejich převzetí stvrdila svým podpisem na dodejkách. Takové vysvětlení považuje krajský soud za stěží uvěřitelné, a to z níže rozvedených důvodů.
28. Z dodejek plyne, že dodatečné platební výměry byly doručeny dne 31. 5. 2019 na adresu sídla žalobce, kde je převzala osoba, která dodejku kromě svého (nečitelného) podpisu opatřila i razítkem „SPLNOMOCNENEC“. Přitom nelze přehlédnout tu skutečnost plynoucí ze správního spisu (a rovněž ze soudního spisu), že v průběhu daňového řízení (jakož i v průběhu soudního řízení) byly žalobci doručovány další písemnosti (sdělení k projednání zprávy o daňové kontrole ze dne 24. 4. 2019, prvostupňová rozhodnutí o zamítnutí odvolání a zastavení odvolacího řízení ze dne 17. 10. 2019, napadené rozhodnutí) prostřednictvím České pošty, s.p. ve formě doporučených zásilek s dodejkou na adresu jeho sídla, přičemž i u těchto písemností je na mezinárodních dodejkách v kolonce „Přepis jména adresáta tiskacím písmem“, obdobně jako v případě dodejek u dodatečných platebních výměrů, uvedeno datum doručení a nečitelný podpis osoby přebírající zásilky. Vedle tohoto podpisu je rovněž otisk razítka „SPLNOMOCNENEC“. Žalobce přitom v průběhu daňového řízení nenamítal, že by dané písemnosti nebyly žalobci řádně doručeny, naopak na takto doručované písemnosti věcně reagoval (zplnomocněný zástupce žalobce se dostavil k projednání zprávy o daňové kontrole, žalobce podal odvolání proti prvostupňovým rozhodnutím o zamítnutí odvolání a zastavení odvolacího řízení, žalobce podal žalobu proti napadeným rozhodnutím). To snižuje věrohodnost tvrzení žalobce uplatněných ohledně nesprávného doručování dodatečných platebních výměrů, neboť jiné písemnosti žalobce přebíral stejným způsobem a jejich doručení nikdy nezpochybnil.
29. V případě žalobcem nastavené praxe přijímání písemností, kdy opakovaně docházelo k přebírání zásilek určených do vlastních rukou žalobce výše popsaným způsobem (a to nejen v době před doručením dodatečných platebních výměrů ale i následně), není důvodu pochybovat o tom, že rovněž dodatečné platební výměry převzala k tomu oprávněná osoba, a to v souladu se zavedenou praxí žalobce. Pověření osob k přijímání písemností přitom může mít i konkludentní povahu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2007 č. j. 8 Afs 25/2006 – 67). Je proto třeba mít za nedůvodnou námitku žalobce, že z dodejek není zřejmé, z čeho vyplývalo pověření osoby přebírající písemnost adresovanou do vlastních rukou žalobce.
30. Krajský soud s ohledem na shora uvedené podotýká, že pokud by přisvědčil žalobci, že mu dodatečné platební výměry nebyly řádně doručeny, resp. že byly doručeny osobě neoprávněné k převzetí písemností doručovaných do vlastních rukou žalobce, nebylo by možné ani napadené rozhodnutí považovat za doručené, a žaloba by byla předčasně podaná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2008, č. j. 3 As 29/2008-

60). Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 13. 6. 2013, č. j. 7 Afs 70/2012 – 43 (s odkazem na zmíněný rozsudek č. j. 3 As 29/2008-60), uvedl, že je věcí daňového subjektu (právnícké osoby) zajistit, aby převzetí doručovaných písemností nemohla učinit jiná osoba, než která je k tomu oprávněna. K tomu lze dodat, že žalobce ani neoznačil konkrétní osobu, u níž by měl podezření, že v jeho sídle za něj poštu do vlastních rukou mohla neoprávněně převzít.

31. Krajský soud rovněž nepřehlédl, že žalobce v odvolání podaných dne 3. 7. 2019 řádně specifikoval napadené dodatečné platební výměry. Je tedy zřejmé, že dodatečné platební výměry se do dispozice žalobce dostaly a že se s nimi z materiálního hlediska seznámil. Žalobce sice tvrdí, že se tak stalo až dne 3. 6. 2019, kdy mu měly být dodatečné platební výměry doručeny správcem daně do jeho datové schránky, nicméně své tvrzení nijak nedokládá. Ani ze správního spisu neplyne, že by správce daně dodatečné platební výměry zasílal do datové schránky žalobce. K tomuto ničím nepodloženému tvrzení žalobce nelze přihlížet. Důvěryhodné informace o tom, jakým jiným způsobem než jejich doručením dne 31. 5. 2019 se dodatečné platební výměry měly dostat do jeho dispozice, žalobce v daňovém ani soudním řízení neposkytl.
32. O okamžiku doručení tak nejsou dány žádné důvodné pochybnosti, resp. jak bylo uvedeno již výše, tvrzení žalobce nepředstavuje ve smyslu shora citované judikatury věrohodnou verzi reality, podle níž mu dodatečné platební výměry nebyly dne 31. 5. 2019 doručeny. Nejpozději od tohoto data je proto potřeba počítat lhůtu 30 dnů k podání odvolání proti dodatečným platebním výměrům ve smyslu § 109 odst. 4 daňového řádu. Jelikož poslední den lhůty k podání odvolání žalobci uplynul dne 1. 7. 2019 (pondělí), je zřejmé, že odvolání podaná až dne 3. 7. 2019 byla opožděná.
33. Pro úplnost krajský soud poznamenává, že na výše uvedeném závěru nic nemůže změnit ani skutečnost, že správce daně dodatečné platební výměry doručoval rovněž původnímu zástupci žalobce. Jak totiž vyplývá ze správního spisu, plná moc pro Mgr. T. Š., advokáta, byla omezena na daňovou kontrolu, tudíž doručení platebních výměrů tomuto advokátovi nemělo jakékoli procesní účinky.
34. Žalobcem odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2009, č. j. 7 Afs 40/2009-78, nelze interpretovat tak, že automaticky není možné dospět k závěru o doručení písemnosti právnícké osobě, pokud přijetí zásilky není na doručence potvrzeno jednak uvedením příjmení, jednak podpisem přebírající osoby a běžně rovněž razítkem právnícké osoby. Ve zmíněném rozsudku Nejvyšší správní soud při posuzování otázky včasnosti podané žaloby vyložil, že rozhodná je praxe, která se u stěžovatele (daňového subjektu – právnícké osoby) ve vztahu k přebírání písemností vyvinula a že je především věcí stěžovatele zajistit přebírání pošty a její vyzvedávání na poště v úložní době oprávněnou osobou. Pokud z okolností případu, zejména praxe stěžovatele při přebírání písemností doručovaných do vlastních rukou a také z obsahu žaloby, nevyplývaly žádné pochybnosti, lze při posuzování včasnosti podání žaloby vycházet z dokladu o doručení (dodejky). Skutkové okolnosti případu posuzovaného Nejvyšším správním soudem byly odlišné od nyní řešené věci. Nicméně obecné závěry, že je třeba zohlednit praxi daňového subjektu při zajištění přebírání písemností, že pověření k přijímání písemností může mít i konkludentní povahu a že důkazní břemeno ohledně prokázání důvodných pochybností o řádném doručení je na daňovém subjektu, byly východiskem i tohoto rozsudku zdejšího soudu.

35. V žalobcem odkazovaném nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2000, sp. zn. IV. ÚS 591/99, (publ. pod č. 31/2000 Sb. n. u. ÚS) Ústavní soud Krajskému soudu v Ostravě vytknul, že odmítl žalobu jako opožděnou, přičemž se s otázkou doručení žalobou napadeného rozhodnutí „vypořádal zjednodušeným způsobem tak, že se spokojil s faktem *„řádného vyplnění“* doručení, tj. že obsahuje datum a podpis příjemce s poznámkou osobně. Přitom z okolností odkazované věci jakož i z argumentace stěžovatele vyplývalo, že doručení písemnosti se jevílo jako krajně problematické.“ Krajskému soudu v Ostravě mimo jiné musel být znám zcela zjevný rozdíl mezi obvyklým podpisem stěžovatele a podpisem uvedeným na doručence stejně jako skutečnost, že se stěžovatel již ve správním řízení domáhal, aby mu správní orgán žalobou doručil do vlastních rukou napadené rozhodnutí, o jehož existenci se stěžovatel náhodně dozvěděl. V této souvislosti Ústavní soud konstatoval, že *„ukládá-li zákon doručení písemnosti do vlastních rukou, je třeba mít takové doručení za bezpečně prokázáno, neboť teprve v návaznosti na tento moment se odvíjí i možnost účastníka domáhat se stanoveným postupem svého práva“*. V souzeném případě však nic podobného nenastalo. Daňové orgány ani krajský soud žalobcovu argumentaci nepominuly. Nicméně dospěly k závěru, že žalobci se nepodařilo vznést relevantní námitky proti doručení, aby daňovým orgánům a následně i krajskému soudu skutečně mohly objektivně vzniknout pochybnosti, že žalobci nebyly dodatečné platební výměry doručeny.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, však žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu je nelze přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 8. 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu